

[Forsvarsministeren]

Christiania løst trinvis. Der kan således blive tale om en løbende proces, hvor man til stadighed løser de problemer, der kan løses, f.eks. område for område, men det skal naturligvis ske inden for nogle overordnede rammer.

Jeg vil gerne fremhæve, at de synspunkter, folketinget har tilsluttet sig ved at tage den daværende miljøministers redegørelse om Christiania til efterretning, altså i marts 1982, herunder at Christiania skal lovliggøres, betyder, at det er nødvendigt at finde ud af, hvorledes Christiania skal se ud i fremtiden, og jeg er glad for, at Københavns kommune vil deltage i det forestående arbejde i gruppen. Den fantasi og åbenhed, gruppen skal lægge for dagen, vil efter min opfattelse blive hæmmet ved en hurtig gennemførelse af det foreliggende beslutningsforslag. Koordinationsgruppens resultater bør naturligvis indgå i folketingets overvejelser.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve, at de initiativer, regeringen har taget i sagen, ikke betyder, at der skal handles hen over hovedet på beboerne i Christiania. Det er i alles interesse, at beboerne inddrages i overvejelserne.

Det foreliggende beslutningsforslag indeholder både positive og negative elementer. De, der kender den historiske baggrund, ved, at de fire regeringspartier igennem årene har givet udtryk for den holdning, at ulovlighederne måtte bringes til ophør, og at det ikke for samfundet i øvrigt er acceptabelt, at der i et område tilsyneladende gælder andre vilkår og bestemmelser end i den øvrige del af landet.

Vort udgangspunkt må imidlertid være forholdene, som vi kender dem i dag. Vi ved, at der i dag både er store menneskelige og bygningsmæssige problemer på Christiania, og at forholdene ikke er acceptable, og det er min opfattelse, at folketingets overvejelser og beslutninger bør afvente det oplæg til handlingsplan, som vil fremkomme fra koordinationsgruppen.

Løvig Simonsen (S):

Det radikale venstre, socialistisk folkeparti og venstresocialisterne har genfremsat et forslag til folketingsbeslutning om Christianias fremtid i uændret skikkelse, formentlig ud fra den holdning, vi deler i socialdemokrati-

et, at tiden nu er inde til, at vi fjerner usikkerheden om Christianias fremtid.

Det ville have været mere hensigtsmæssigt, om forslagsstillerne havde taget hul på hele denne proces ved f.eks. at genfremsætte et beslutningsforslag om iværksættelse af et landsplandirektiv. Det er et punkt, som vi var særdeles positive over for ved behandlingen i foråret, og som også er indeholdt i Københavns kommunes svar til ministeren af 26. januar 1985, hvor miljøministeren i sit svar til udvalget i øvrigt tilkendegiver, at han straks vil begynde arbejdet hermed, såfremt der ved den afsluttende behandling viser sig et flertal herfor. Men det har forslagsstillerne altså ikke ønsket at drage ind i overvejelserne før fremsættelsen af det forslag, vi behandler i dag.

Socialdemokratiet har bemærket, at der har været et par tiltag i den retning, som et flertal her i salen gentagne gange har givet udtryk for, nemlig at bevare og lovliggøre Christiania, sådan som vi ser det i miljøministerens redegørelse af marts 1982. Bl.a. har to medlemmer af landsbevillingsnævnet erkendt, at det er vanskelig foreneligt med landsbevillingsnævnets praksis at meddele den ansøgte bevilling til værtshusene i Christiania, men bl.a. under hensyntagen til det af folketinget nedsatte Christianiaudvalg og under hensyn til, at ansøgerne har overholdt formalia, kunne de to medlemmer gå ind for en 1-årig dispensation. Det viser, at nogle dog har vilje til at forsøge, om en lovliggørelse ved en dispensation kunne bygge bro mellem samfundets interesser og christianiternes måde at gøre tingene på.

Det er også værd at bemærke, at forsvarsministeren i sit kommissorium af 20. november for sin koordinationsgruppe går ind for, at Christiania skal bevares, stadig væk i citationstegn. Der tales godt nok ikke alene om en lovliggørelse, men også om en normalisering, men der tales altså også om, hvorledes eventuelle bæredygtige aktiviteter i Christiania kan fortsætte.

Til trods for ministerens gode hensigter må jeg sige til ham, at efter min opfattelse er der ikke brug for flere koordinationsgrupper eller rapporter. Vi kender problemerne i Christiania. Nej, det, der er brug for, er, hvordan vi kommer i gang med at omsætte flertallets tilkendegivelser her i salen til praksis.